

betydning for varetagelse af en præstestilling. Forudsætningerne herom støttes af kravet om, at vedkommende skal være fyldt 35 år.

For at sikre, at administrationen af bestemmelsen ikke udvikler sig på utilsigtet måde, er det tillige foreslået, at bestemmelsen kun kan bringes i anvendelse undtagelsesvis. Hermed er såvel søgt foretaget en kvalitativ stramning af betingelserne som en bogstavelig antalsmæssig begrænsning. Det forudsættes således, at der gennemsnitlig kun bliver tale om ganske enkelte tilladelser årlig.

Det er endvidere forudsat, at bestemmelsen administreres i samarbejde mellem kirkeministeriet og biskopperne. Ministeriet må støtte sin afgørelse om en persons egnethed på vurdering fra biskoppen i det stift, hvor den pågældende har bopæl. Biskoppen forudsættes på den anden side at afstemme sit vurderingsniveau med ministeriets, således at praksis bliver tilnærmelsesvis ens i alle stifter, og at bestemmelsen ikke mister sin karakter af undtagelsesbestemmelse.

Det må sikres, at ansøgeren har en tilstrækkelig teologisk ballast. Dette kan ske ved, at ansøgeren indstiller sig til en prøve. Denne prøve tænkes fastlagt i det enkelte tilfælde og forestået af biskoppen med sådan bistand, som biskoppen konkret finder ønskelig. Der er i udvalgsbetænkningen lagt vægt på, at der ikke oprettes et centralt prøvende organ, idet dette ville kunne indebære kimen til, at der gradvis danner sig en ny egentlig adgangsvej til præstestillinger (se betænkningens side 48).

Hertil kommer, at biskoppen i kraft af sit tilsyn med præster, sit nøje kendskab til de krav, præstegerningen stiller, og sit ansvar for folkekirken har forudsætningerne fremfor nogen anden til også på dette punkt at vurdere egnethed.

Det skønnes, at de foran beskrevne garantier vil sikre, at de personer, som får tilladelse til at søge præstestilling, er velegnede, og at folkekirken på den anden side ikke må afvise utvivlsomt velegnede ansøgere.

Den nugældende lov hjemler i § 2, stk. 1, nr. 1 og 2, mulighed for, at der kan gives tilladelse til at søge præstestilling til personer, der har bestået afsluttende teologisk prøve andet steds end ved de danske teologiske fakulteter. Disse bestemmelser er ikke foreslået opretholdt. Hvor betingelserne i den foreslåede § 2 er opfyldt, kan denne bestemmelse anvendes. Iøvrigt indebærer den ækivalensvurdering og meritoverførsel, som nu finder sted ved de teologiske fakulteter, at bestemmelserne ikke mere er nødvendige. Personer med anden teologisk uddannelse her i landet eller i udlandet vil fremtidig

kunne få vurderet deres uddannelse i forhold til dansk teologisk kandidatuddannelse, og vil eventuelt efter aflæggelse af tillægsprøver kunne anerkendes som teologiske kandidater.

Tilsvarende vil cand. pæd. i kristendomskundskab og cand. mag. med kristendom som hoved- eller bifag være tilgodeset.

Bestemmelsen i lovens § 2, stk. 1, nr. 3, er heller ikke foreslået videreført. Bestemmelsen giver missionærer, der har virket på missionsmarken i 7 år, mulighed for at få tilladelse til at søge præstestilling. Der er ikke skønnet at være tilstrækkelig grund til at give disse missionærer en fortrinstillig fremfor andre. Det er dog anset for rigtigst i en rimelig overgangsperiode at bevare særstillingen for de missionærer, der ved lovens ikrafttræden havde opnået den, jfr. forslagens § 7, stk. 2. I øvrigt bemærkes, at den vurdering, som forslagens § 2 (og også § 7, stk. 2), forudsætter foretaget af en ansøger, der er missionær i udlandet, tænkes foretaget af biskoppen i det stift, hvor missionselskabet har sit hjemsted. Hvor der i øvrigt er tale om andre ansøgere med bopæl i udlandet, foretages vurderingen enten af Københavns biskop eller af den biskop, i hvis stift vedkommende sidst havde bopæl.

Det er tilsvarende hensyn, der har været afgørende for, at den nuværende lovs § 4 ikke er foreslået videreført. Efter denne bestemmelse kan der til præstestillinger ved døvemenigheder og institutioner af særlig art efter biskoppens prøve og anbefaling udnævnes personer, der ikke opfylder de almindelige uddannelseskraav. Bestemmelsen erstattes naturligt af den foreslåede § 2. Hertil kommer endvidere, at en særlig kåringsbestemmelse er givet for døvepræstestillinger ved § 14 i bekendtgørelse af 11. maj 1985 om menighedsråd for døvemenighederne i folkekirken, udfærdiget i henhold til § 3 i lov om menighedsråd.

For en fuldstændigheds skyld bemærkes, at en præst, ansat efter denne bestemmelse, har sædvanlig adgang til forflyttelse.

Til § 3

Bestemmelsen træder i stedet for §§ 5 og 6 i den nugældende lov.

Ifølge § 5 kan de almindelige uddannelseskraav fraviges i tilfælde, hvor den menighed samler sig om at ønske en bestemt person som menighedens præst (den såkaldte »kåringssituation«). Loven opstiller dog følgende betingelser, som skal være opfyldt af personer, der ikke opfylder det almindelige uddannelseskraav: